

Kapitola dvacátá druhá

TAJEMSTVÍ NAROZENÍ, SMRTI, VZKŘÍŠENÍ, ZNOVUZROZENÍ, TRANSFIGURACE A TRANSFORMACE

Výtah z knihy „**Nové zjevení Pána Ježíše Krista**“, str. 529 – 550, 22. kapitola.

Dne 7. května 1988, časně z rána, opět bylo ke mně slovo **Pána Ježíše Krista**, řkoucí:

„Jak již nyní víte, vše, co lidští tvorové považují za normální, přirozené a náležité, **není** ve většině případů ani přirozené ani náležité ani normální. Tím, že **nemají jinou** zkušenost či znalost mimo toho, co vidí, co mají a co praktikují, nevyhnutelně přicházejí k závěru, že jejich způsob života a pojmání všech životních otázek jsou jediné možné a jediné správné. Toto tvrzení je zvláště pravdivé, když se jedná o závažné otázky lidského života, týkající se každého jednotlivého lidského tvora.

Dva nejobvyklejší pojmy, které provázejí lidská usilování a jejich život, jsou pojmy **narození a smrti**. Zatím co tyto dva pojmy jsou důvěrně a osobně známe každému lidskému jedinci, pojmy znovuzrození, vzkříšení, transfigurace a transformace jsou pro většinu z nich buď cizí, nebo vůbec neznámé, nebo pouze vzdáleně povědomé a známe jen některým z nich. Přesto důvěrná blízkost a poznání těchto pojmů, zvláště narození a smrti, ještě nutně neznamená, že to, co o nich vědí, co je jim z nich důvěrné a co z nich prožívají, vsutku odráží pravou realitu za nimi nebo v nich se ukrývající.

Co **lidští tvorové** v tomto ohledu zakoušejí ? V případě **narození**, jako první krok se odehraje **pohlavní styk mezi mužem a ženou**. Výsledkem tohoto aktu je velmi často, ale ne vždycky to, že **žena počne a otěhotní**. V jejím lůně se vyvíjí **zárodek** po dobu přibližně **devíti měsíců**. Pak obvykle prochází **porodními bolestmi** a **porodem**, kdy plně vyvinutý zárodek je **vypuzen z matčina lůna a narodí se na tento svět jako jedinečné individuum**, jaké nikdy dříve neexistovalo v této zvláštní jedinečnosti. Toto je ve většině případů **vše**, co lidští tvorové vědí o narození.

Jak vidíte, je pojem **zrození v JEJICH MYSLI OMEZEN pouze na jeho fyzické a tělesné aspekty**. Avšak mají **velmi málo** představ, či vlastně **nemají žádné** pravé představy o tom, jak se **vyvíjí individualita, jedinečná mentalita, duše, osobnost a duch novorozeného jedince a jak se stane se tím, čím se stane**.

Mnozí lidští tvorové pevně věří, že vše, čeho je třeba pro vyvinutí jakéhokoliv nového lidského tvora, je jedno **sperma** z muže, jedno **vajíčko** z ženy a jejich **šťastné zkombinování**, které rezultuje v produkci nového života. Věří, že prý se **duch a duše** toho jedince nějak vyvinou z kombinace mužského spermatu a ženského vajíčka. Žádné další hmatatelné poznatky o tomto procesu nejsou lidským tvorům přístupné. A přece to, co se zde prožívá, je pouze **fyzický aspekt tělesného narození** lidského jedince, a žádný jiný aspekt, speciálně a obzvláště ne **duchovní ani duševní aspekt**, jenž se účastní tohoto procesu **nejdůležitější a nejzávažnější měrou**.

Na druhé straně **je lidský pojem smrti omezen na proces fyzického umírání zevních fyzických těl**. Co se zde prožívá, je to, že v určitém bodě **tělo** přestane fungovat, všechny jeho **orgány** z nějakých důvodů či jakýmkoliv prostředky ukončí svou funkci, **tělo** ustrne, ochladne, stane se tuhým a déle neodpovídá na žádné **vnější** či **venkovní podněty**. Po určité době je tento proces **nezvratný**. Po své smrti se **tělo** začíná rozkládat a postupně rozpadat na své **prvotní částice**, to jest, stane se **prachem**. Z této zkušenosti vešly do lidské řeči tyto výrazy: „od prachu k prachu“, „od popela k popelu“, „ze země do země“.

Avšak **lidští tvorové nemají ponětí o tom, proč musí umírat, proč je smrt nevyhnutelná a co se stane, stane-li se vůbec něco, s tou jedinečnou, živoucí, prospívající, aktivní, fungující a tvořivou individualitou, jaká okupovala to tělo** ? (V této věci pak lidští tvorové **nemají** ani **tušení** o tom, **proč** se narodili tak, **jak** se narodili, a **za jakým účelem** se zrodili !)

Ať se znovu řekne, že **lidští tvorové nemají žádnou přímou zkušenostní znalost o stavu věcí po smrti lidského těla**. Nemajíce žádný hmatatelný důkaz o tom, oč běží po jejich **fyzickém úmrtí**, mnozí lidští tvorové předpokládají, že za tím bodem **nic** již neexistuje a že jedinečná individualita té osoby, co bydlela v **tom těle**, upadne do zapomnění a stane se **ničím**. Jiní lidští tvorové věří, že život každého jedince pokračuje **nějak** a **někde** po smrti jejich **fyzického těla**. Zase jiní věří, že **duch toho těla** se zdržuje nějakou dobu v jakémsi **limbu** či neviditelné záchytné oblasti, kde čeká na příležitost znovu se narodit a znovu přijít na **tento svět** přes lůno nějaké jiné ženy. Nazývají tento proces **reinkarnací**. Avšak pro lidské tvory existuje **velice málo** věrohodných informací o místě či stavu či podmínkách či životě za čarou **fyzické smrti lidského těla**.

Tento stručný nástin jasně ukazuje, jak je **omezená a chatrná lidská znalost a zkušenost** těchto, jakož i jiných, **životně důležitých záležitostí**. Z tohoto důvodu bude odhalena dodatečná informace o těchto otázkách mimo toho, co již bylo o nich zjeveno v **Novém zjevení** i ve **spisech Swedenborga**.

První věcí, kterou třeba poznat, je ta, že **proces narození má odlišný průběh a odlišné spousoznačení v duchovním světě, v mezisvětě, ve fyzickém či přírodním světě pravého Stvoření, v různých oblastech zóny vymístění a ve všech jejích peklech i na planetě Nula**. Ve většině případů **nemají nic společného**. Totéž je pravdou ohledně zkušenosti i pojmání **smrti, přerodu, vzkříšení, transfigurace a transformace**. V rozličných stavech a na rozdílných místech multivesmíru a v zóně vymístění, jakožto i na vaší planetě mají **úplně rozdílný význam**.

Ale důležitou otázkou je: „**PROČ** je vůbec nutné, aby došlo ke **ZROZENÍ** jakékoliv **sentientní entity** v jakémkoliv místě, stavu, jakýchkoli podmínkách či v jakémkoli čase ?“

(1)

NAROZENÍ, SMRT, VZKŘÍŠENÍ, ZNOVUZROZENÍ, TRANSFIGURACE A TRANSFORMACE V POZITIVNÍM STAVU

V **pozitivním stavu** Stvoření existuje společný jmenovatel pro nutnost zrození na jakékoliv z jeho úrovní. Pokud si vzpomínáte z bodu číslo pět v předešlé kapitole, jeden z hlavních důvodů pro jsoucnost a bytí Stvoření byl ten, aby fungovalo jako **JEVIŠTĚ**, na kterém by se **manifestovaly všechny elementy a aspekty Absolutní přirozenosti Stvořitele – Pána**

Ježíše Krista v zevnějšnosti jejich niterného zdroje. Elementy a aspekty neexistují mimo povšechnost jejich celistvosti. Projevují se jako **formy** či **nosiče** svého života. Svou přítomností v těch formách či nositelích nadělují ty formy či nositele životem. Takže jakákoliv forma či nositel takového specifického elementu žije a je naživu díky **přítomnosti toho božského elementu.**

AKT NAROZENÍ V POZITIVNÍM STAVU se uskutečňuje následujícím způsobem:

Velmi specifický a jedinečný element ze stavu povšechné Absolutní niternosti Pána Ježíše Krista – Stvořitele se posune procesem rozdělení pozornosti ve směru k zevnějšnosti. Tím přesunem – skrze ideu projekce toho elementu do procesu zvnějšnění – je z prvků prostředí, do kterého se idea toho elementu promítá, vybudována forma nositele. Jakmile vybudování formy či nositele je dokonáno, idea toho elementu se ze stavu své niternosti promítne do té formy či nositele a začíná okupovat tu formu. V okamžiku vstupu té ideje do své vlastní formy či vlastního nositele dochází ke zrození jedinečného individua, shodného s jedinečností ideje toho elementu.

A čemu nyní zde třeba rozumět, je záhada **projekce**. Tajemství je v tom, že to **není ten jedinečný prvek sám o sobě, co se promítá do formy, ale právě samotná idea toho prvku.** Sám jedinečný prvek nikdy nemůže být odloučen z ucelenosti svého **zdroje**. Jinak by se jeho zdroj rozpadl. Avšak sama **idea** toho elementu se může oddělit a promítat, a taky tak činí.

Zde je nutno vzít v úvahu jeden důležitý **duchovní princip**, že **jakákoliv idea jakéhokoliv prvku obsahuje ve svém nitru plný a celý obsah svého prvku.** Nic z jeho **původního zdroje** v ní nechybí. Takže včlenění **té ideje** v jakékoliv formě či nositeli znamená vtělení plné a kompletní povahy toho elementu. Toť způsob, jakým se pravá Přirozenost **Stvořitele – Pána Ježíše Krista** přináší v postupných věčných přírůstcích všem ve Stvoření.

Jiným důležitým **duchovním principem** v tomto ohledu je to, že **Pán Ježíš Kristus je přítomen ve Svém elementu a jeho ideji ve Své Plnosti.**

Záhada přítomnosti **Pána Ježíše Krista v procesu zvnějšnění**, jsa **Absolutní niterností**, se skrývá ve faktu **té projekce**. V **idejích** elementů a aspektů Své Přirozenosti je **Pán Ježíš Kristus** nyní stejným způsobem přítomen jak ve **stavu Své Nejhlubší niternosti**, tak i v **procesu největší zevnějšnosti** i ve **všem, co je mezi tím.**

Než došlo k inkarnaci **Nejvyššího** na vaší planetě a v zóně vymístění ve formě **Pána Ježíše Krista** a než byl ukončen proces hybridizace a fúze těla - masa **Ježíše Krista** a než se **Nejvyšší** stal povšechností **Pána Ježíše Krista**, jedinou cestou, jak se **Stvořitel** mohl objevovat v procesu **zevnějšnosti** čili ve Svém Stvoření, bylo prostřednictvím **někoho jiného**. Pokud si pamatujete, tento způsob objevování se byl nazýván **MEDIACÍ**. **Nejvyšší** se objevoval prostřednictvím jiných, pomocí **nositelů idejí** Jeho/Jejích specifických a jedinečných elementů. V tomto smyslu byli **zprostředkovatelé** specificky stvoření z **idejí** **mediace**.

Avšak když se jednou **Nejvyšší** stal plností **Pána Ježíše Krista**, vešla do jsoucna a bytí nová okolnost. **Dodatečně** k tomu, co bylo shora řečeno, může se **Stvořitel** nyní zjevit zcela přímo a **tělesně** ve **vnějšku** Stvoření, zatímco v tutéž chvíli **zůstává ve Svém Absolutním stavu Absolutní niternosti**. Tato nová okolnost poskytuje každému ve Stvoření **úplně jinou a nevýslovnou perspektivu vůči Přirozenosti Pána Ježíše Krista**, své vlastní přirozenosti i vůči poměru mezi ním a jeho **Stvořitelem**. Avšak proces zrození každého jedince v pozitivním stavu nadále probíhá způsobem, jaký byl shora popsán.

Nuže, jakmile se **idea** jakéhokoliv specifického elementu promítne do svého narození, promítá se ze **všech** jeho vlastních aspektů. Pamatujte si, že **idea odráží úplně povahu svého elementu**. Prvek odráží plně povahu svého celku a své povšečnosti, do nichž patří. Jak víte, má tato přirozenost **tři** výrazně odlišné aspekty: **Nejnaternější, vnitřní a zevní aspekt**. Takže když se **idea promítá** do svého **manifestování**, promítá se simultánně a synchronně **z pozice svých tří aspektů: Duchovního, duševního a fyzického neboli z aspektů nejnaternějšího, vnitřního a zevního**. Simultánně a synchronně s tímto procesem jsou tímto promítnutím vybudovány **TŘI zcela odlišné formy či těla či nositele**. Jedna **forma** či **tělo** se vybuduje v **duchovním světě z elementů jeho duchovního prostředí**; jedna **forma** či **tělo** se sestojí v **intermediálním světě z elementů jeho vlastního prostředí** a jedna **forma** či **tělo** se vytvoří ve **fyzickém či přírodním světě z prvků jeho přírodního prostředí**. Tato **těla** pak nesou specifický aspekt **ideje** toho jedinečného a specifického elementu z **Pána Ježíše Krista**. Jelikož každý prvek a jeho **idea** není pouze jedinečný ve své povšečnosti, nýbrž i v každém ze svých specifických aspektů, každý nositel či každá **forma** či každé **tělo**, co s nimi souvztahují, jsou také **unikátní a neopakovatelné**.

Takže každý **aspekt ideje** toho dotyčného **prvku** odráží **strukturu svého zdroje**. Takže má svůj **nejnaternější** neboli **duchovní stupeň**, **interiorní** či **duševní stupeň** a **zevní** či **venkovní stupeň**. Z těchto zvláštních stupňů se budují jednotlivé úrovně sentientní mysli té **formy** či **těla** či **nositele**. Z **duchovního stupně** je vytvořena **Nejnaternější duchovní mysl**; z **intermediálního** či **duševního stupně** vzniká **vnitřní mysl** čili **mentalita** neboli **duše** a z **nejzevnějšího stupně** je vybudována **vnější mysl**. Toť **geneze narození jakékoliv sentientní entity v pozitivním stavu Stvoření a jeho multivesmíru**.

Důležitá záhada, která se má zde vzít v úvahu, je v tom, že **projekce jakékoliv ideje jakéhokoliv elementu Přirozenosti Pána Ježíše Krista do Jeho/Jejího Stvoření – procesu zvnějšnění produkuje simultánně a synchronně zrození NE jednoho jedince, nýbrž TŘÍ**. Jeden je narozen v **duchovním světě**; jeden se rodí v **intermediálním světě** a jeden ve **fyzickém** či **vnějším světě**. Každý jedinec nese se sebou specifický aspekt **ideje** toho elementu. Jelikož tyto aspekty vyvěrají z **téže ideje** téhož elementu, **souvztahují tři jedinci** jeden s druhým a jsou **SPOJENI JEDEN S DRUHÝM**. Všechny jejich funkce se stanou **synchronními** a **simultánními**, přesto však každý z nich v tutéž chvíli žije jedinečným a odlišným životem. Nejsou totožní a **žádný z nich nemůže být nahrazen druhým**. Vždyť každý představuje **docela odlišný a velmi jedinečný aspekt ideje** toho elementu. Proto tedy nemohou nikdy být stejnými, identickými ani se nemohou nahrazovat jeden druhým.

Avšak ve skutečnosti, ve vztahu jeden k druhému, fungují jako – podle rčení lidských tvorů – **duchovní rádcí**. **Ideje duchovní mysli a duchovního světa** jsou přijímány jedincem, který se narodil v **duchovním světě**. **Transformace těchto idejí do specifické duševnosti** je sdílena tím jedincem, co se narodil v **intermediálním světě**. A **zpřítomněné, zpředmětněné** účinky, chování a postoje komunikuje jedinec, narozeným ve **fyzickém** či **zevním světě**. **Toto je způsob, jak jsou mezi sebou spojeni a jak si vzájemně radí a navzájem se podporují**.

V **pozitivním stavu Stvoření a jeho multiverzu** jsou si **tito jedinci jasně VĚDOMÍ** jeden druhého a **neustále koordinují svou práci způsobem co nejkrásnějším, nejproduktivnějším a co nejkonstruktivnějším**. Jsou nazýváni **opravdovými, bezprostředními bratry a sestrami**. Všichni ostatní jedinci, co se narodili z nějakých jiných **idejí** rozličných elementů **Přirozenosti Pána Ježíše Krista**, se také nazývají **bratry a sestrami**, byť **ne bezprostředními**, neboť ty **ideje** přece jen přišly ze **stejného zdroje**.

Nuže toto je uspořádání, které existuje v **pozitivním stavu**. Ale **co s procesem smrti, znovuzrození, vzkříšení, transfigurace a transformace** ? Zdalipak existují takové procesy v pravém Stvoření ?

V pravém Stvoření existují souvztažné faktory k těmto pojmům, které mají odlišný význam i jiné spoluoznačení. Vztahují se k velmi důležitému **faktu interakce**, existující **mezi nositeli idejí zmíněných elementů a jejich Absolutním zdrojem** čili k **interakci**, existující **mezi Absolutním stavem a stavem relativním**.

Je třeba, abyste si pamatovali, že **prvek ve svém původním prameni – tím, že jde o absolutní zdroj – je v absolutním stavu a kondici**. Díky tomuto faktu se přirozenost a obsah toho elementu nikdy nemůže vyčerpat. Ani se nemůže vyčerpat jeho idea, jelikož je absolutní kvůli Povaze svého Zdroje. Avšak je přinášena do relativních okolností, neboť její nositel či forma jsou vybudovány z **elementů prostředí**, které byly specificky stvořeny za tím účelem – **zaopatřit nositele ideje příslušného elementu**. Jelikož je stvořeno, nemůže být **prostředí** i se svými prvky **nikdy absolutní**. Takže povšechnost a úplnost povahy **této ideje** a tohoto prvku se nemůže doručit nositeli simultánně a synchronně. Na místo toho se **idea** projevuje v **té nádobě** či její **formě** nebo v jejím **těle** či **nositeli** v postupných, progresivních krocích. Tento proces odráží to, co je vám známo jako **princip duchovní progrese**.

Pokud si vzpomínáte, **ten princip** tvrdí, že **když jednou jakýkoliv krok či stav vyčerpá svou užitečnost a doslouží svému účelu, pak je ten krok zakončen a nový krok a stav vstupuje do jsoucna a bytí**. Budete-li aplikovat **tento princip** na právě teď probíraný předmět, pak uvidíte, že každý **jedinec** čili **nositel** čili **kontejner ideje toho elementu ve své specifičnosti žije od jednoho kroku k dalšímu**. Jeho život v **každém** momentě svého manifestování **odráží kvalitu, obsah i kvantitu toho specifického aspektu ideje příslušného elementu, jaký mu byl dán v souladu s jeho plnými potenciály pro uskutečnění toho aspektu v každém daném čase**. Tím, že **není absolutní, nýbrž relativní**, je **schopen** ten který jedinec uskutečnit pouze **něco málo z přirozenosti aspektu ideje toho elementu**. A pro **podmínky** své relativnosti jsou **potenciály každého jedince vyčerpatelné**. V určitém bodě **individuum pozná a projeví ten aspekt, jak jen je to v jeho silách za existujících okolností**. Když jednou tato situace nastane, **užitečnost** toho individua **v těch specifických podmínkách končí**. Za těchto okolností nemůže déle přinášet něco z toho aspektu. Proto nastává v tom momentě **konec jeho života** za těch specifických okolností. Zakončení tohoto života za těch specifických okolností se může pojímat jako to, co lidští tvorové nazývají **smrtí**.

Ve skutečnosti však **nejde o smrt**, nýbrž o **přechod z jednoho specifického stavu života do jiného specifického životního stavu, kde jsou podmínky úplně odlišné a zcela ve shodě s projevováním jiné kvality, obsahu a kvantity aspektu ideje příslušného elementu, obsaženého v tom kterém jedinci**. Každá nová jakost, nový obsah a nová kvantita jsou **hlubší, důkladnější a více obsažnější** povahy než předešlé. Jak tak postupuje od jednoho kroku a stavu k druhému, **nabývá jedinec větší a větší stupeň té přirozenosti**. Toť stručně **princip duchovní progrese**.

Na konci té přechodné periody, během které se **reabsorbuje** jedincovo specifické **zevní tělo** vytvořené z **příslušného prostředí**, a po vykonání jeho **posledního soudu** je ten jedinec **uveden do svého nového stavu a podmínek**. Po provedení **volby** ohledně **místa** či stavu takového manifestování, přistoupí se k vybudování **nové zevní formy** či **vnějšího těla** z **elementů toho prostředí**, ve kterém se jedinec rozhodl pokračovat se svým životem manifestování rozličné kvality, jiného obsahu a odlišné kvantity reprezentativního aspektu **ideje** příslušného elementu.

Proces této **volby** souvztáhí s procesem **vzkříšení**.

Proces **objevení se toho jedince v novém stavu** souvztáhí s procesem **znovuzrození**.

Proces **získávání nové formy** či **nového těla** souvztáhí s procesem **transfigurace**.

Konečně pak proces **manifestování úplně nové kvality, obsahu a kvantity reprezentativního aspektu ideje** příslušného elementu souvztáhí s procesem **transformace**.

Avšak buďte si, prosím, vědomi, že v **pozitivním stavu** Stvoření všechny **vzpomínky, zkušenosti i vše naučené** během každého údobí osobního života v jakémkoliv stavu či kondici nejen že **zůstávají neporušené**, ale jsou **PŘENESENÝ do nového života a včleněny do něj jako základ, na němž se buduje nový život**. Jinak by neexistoval pocit **kontinuity** ani **pokroku** a žádného soustavného poučení. V takovém případě by pak musel každý jedinec opakovat svůj život v jednéch podmínkách zas a znova.

*(Jinou věcí je to, že inkarnovaná bytost si z různých **duchovních důvodů vzala prožitky svých (své) MDB** – multidimenzionálních bytostí – které žily dříve na stejné planetě. Důvodem může být jak využití všech jejích zkušeností z toho života té planety – což je velmi cenné, tak i dořešení některých menších nezvládnutých situací, bratrsky a sestersky předaných své MDB, která jde do inkarnace na tuto planetu. Pak se jí jeví, jako by zde žila, má ale ve skutečnosti má předánu životní pásku od své MDB. Je to jako když z jednoho počítače přehrajete určité informace na jiný, a když je tam máte, tak také musíte vzít v úvahu DVĚ možnosti jejich vzniku, buď v jiném počítači a předané vám, nebo ve vašem počítači, ale **JEVÍ** se vám úplně stejně – pozn. zpracovatele.)*

Takto vznikl v lidské mysli i mysli některých jiných tvorů **nesprávný koncept reinkarnace**. Nemajíce vůbec žádné vzpomínky představují si, že život je opakovatelný ve stejném stavu zas a znova. Bylo-li by tomu tak, pak by všichni jedinci spáchali existenciální sebevraždu, protože by neměli žádnou naději postoupit někam jinam ve svém vývoji. Nemůžete-li to, čemu jste se naučili, využít nějakým produktivním a tvůrčím způsobem, pak jsou vaše poznatky marným podnikáním. Neslouží vůbec žádnému účelu, neboť si nakonec nemůžete vzpomenout na to, čemu jste se naučili. Co pak je to za poznání ? Tato situace by byla s to zabít jakoukoliv motivaci k žití, usilování i poznávání. Jedinec by skončil v naprostém zoufalství a odmítl by pokračovat v manifestování jedinečného a specifického aspektu **ideje** příslušného elementu.

Z tohoto důvodu – aby se zajistilo nepřetržité proudění života – **má každý jedinec v pozitivním stavu dostupné všechny vzpomínky i veškerá dostižení ze života všech dřívějších stavů a podmínek, na nichž pokračuje s budováním a přidáváním nové kvality, obsahu a kvantity toho aspektu, který v sobě nosí**.

Takže v **pozitivním stavu** to, co lidští tvorové nazývají **smrtí**, je něco, co se považuje za **nesmírně vítanou a radostnou událost**, protože se v ní **vyhlašuje nový začátek**, jaký má **daleko vyšší duchovní obsah**. Říká to jedinci, že uspokojivě **završil své poslání** v daných okolnostech a že je **hotov je přesáhnout**.

Přesáhnutí **okolností**, pojímané lidskými tvory jako **smrt**, probíhá simultánně a synchronně u všech **tří individuí**, nositelů **téže ideje** elementu, jenže ve **třech výrazně odlišných aspektech**. Podle své přirozenosti nikdy nemohou být od sebe separována. Jejich progrese se děje podle stejného vzoru co do síly, šíře i stupně projevení každého příslušného aspektu. Proto **užitečnost jejich života** na každé patřičné úrovni v jejich světech **končí přesně ve stejné chvíli**. V tom okamžiku všichni přesáhnou svůj současný stav a - chcete-li to tak nazvat – jsou vzkříšení, narodí se znovu, transfigurují a transformují se do odlišné úrovně.

Během jejich přechodné periody jsou tito tři jedinci umístěni ve **speciálním dočasném SVĚTĚ BILANCE**, kde procházejí procesem **osobního, individualizovaného posledního soudu** způsobem, jaký byl popsán v osmé kapitole této knihy. Jakmile se proces jejich zvláštního posledního soudu završí, bude jim přidělena rozličná úroveň jsoucna a bytí, v níž budou pokračovat ve svém specifickém poslání. **Tento proces pokračuje na věčnost, nejsou nikdy vyčerpáni díky absolutní povaze každé ideje elementu, přicházejícího z Absolutního zdroje a uloženého v každém dotyčném jedinci.**

Sám skutečný **proces zrodu každého individua** na **každé úrovni pozitivního stavu** Stvoření vám **není možno plně** pochopit.

A) DUCHOVNÍ SVĚT POZITIVNÍHO STAVU

V **duchovním světě** je toto **narození** docíleno **čistě duchovními prostředky**, bez vlivu jakéhokoliv **fyzického procesu**. Jakmile **duchovní aspekt ideje** příslušného elementu je hotov k tomu, aby byl promítnut do **toho světa**, vyhledává nejvhodnější podmínky k zachycení se v **tom světě**. Obvykle se to děje tím, že se **užije vztahu dvou jedinců opačného pohlaví tam již přítomných**. Výsledkem jejich sexuálního poměru je zrod jejich vlastní **nové ideje**, která je připojena k **duchovnímu aspektu ideje** příslušného elementu. Ze **spojení této dvojice idejí** a z **elementů jejich prostředí** s **principy** sentientní mysli – **principy „materializace“** vybuduje specifická **zevní forma manifestace**.

V tomto ohledu slova „**materializace**“ se neužívá v souvislosti s **hmotou**. Je užito pro označení jevu **vzniku nové duchovní formy - těla**, do níž je umístěn ten aspekt, zkombinovaný s **ideou** dvou sentientních entit. Ve chvíli, kdy ten aspekt vstupuje do připravené **formy duchovního těla**, to **tělo - forma** je oživeno a stává se jedinečnou sentientní entitou, jež tímto okamžikem se stává živoucí na věky, ubírajíc se stezkou **duchovní progrese** způsobem shora popsaným.

Jiný způsob zrození v **duchovním světě**, který je **velmi běžný**, je **přímým nadělením Pánem Ježíšem Kristem bez použití dvou jedinců opačného pohlaví**. Kdykoliv se v tomto ohledu ukáže **specifická duchovní potřeba** – uvolní **Pán Ježíš Kristus** specifický aspekt určité **ideje** samotného Svého specifického elementu pro příslušný účel a promítne jej do **duchovního světa**. Užitím **specifických elementů duchovního prostředí**, v němž ten aspekt se má projevit, je z nich a z **ideje účelu**, pro které tento proces je podniknut, vybudována **zevní forma manifestování**. Do **této formy** je uložen **obsah**, kvalita a kvantita promítnutého **aspektu ideje** tohoto specifického elementu a okamžitě oživuje **tuto formu**. Stává se jedinečnou sentientní entitou se specifickým posláním a úkolem, pokračující na věčnost ve shodě se zákonem a **principem duchovní progrese**.

Ze shora popsaného rození v **duchovním světě** je zřejmé, že se v tom světě **NERODÍ žádné děti v lidském smyslu toho slova**. V tom světě nově narození jsou nazýváni dětmi jenom díky svému **novému počátku** a protože začínají svůj život na úrovni **nejnižšího stupně manifestování aspektu**, který nosí. Nicméně, co do **zevního zjevu**, jeví se jako **úplně dospělí a jsou dospělí**. Jiným, co se dívají zpovzdálí, mohou se jevit jako malé děti, aby se tak odrážely souvztažné faktory jejich současného duchovního stavu a úrovně jejich duchovního pokročení. Avšak při kontaktu tváří v tvář jeví se úplně dospělými již od samého momentu jejich obživnutí či narození.

B) INTERMEDIÁLNÍ SVĚT POZITIVNÍHO STAVU

V **intermediálním světě** je **proces rození** poněkud **jiný**. Když už je **duševní** neboli **intermediální aspekt ideje** příslušného elementu hotov k promítnutí do **toho světa**, nejdříve zkoumá nejvýhodnější pozice a **vyhledává dvě sentientní entity opačného pohlaví, jež jsou co nejvíce sladěny a použitelné pro tento účel**.

Zatímco v **duchovním světě** je utvoření **zevní formy** či těla manifestování toho **aspektu ideje** příslušného elementu **okamžitou událostí** – díky procesu projevování vlastních idejí sentientními entitami – existuje v **intermediálním světě určitá perioda čekání**, než k takovému procesu dojde. Ve skutečnosti jsou v tom světě **přítomné elementy materializace zkombinovány se zevní kombinací elementů prostředí, užitých pro budování toho těla**. Tělo je budováno a připravováno pro přijetí toho aspektu pomocí **speciálního genetického a duševního procesu**. Tento proces **není s to způsobit okamžitou materializaci a objevení se toho těla**, jak je tomu v **duchovním světě**.

Jakmile je toto **tělo** na **určitém stupni** svého vývoje, **vstoupí aspekt ideje** příslušného elementu **do toho těla a oživí je**. V momentě této **vivifikace** rodí se **nové individuum**. Kvůli určitému malému ohraničení ve vývoji **toho těla** rodí se individuum v **rozpoložení**, které souvztáhá s tím, co lidští tvorové nazývají **rannou dospělostí** nebo **velmi pozdním jinošstvím**. Takže v tomto světě je zapotřebí určitého **fyzického a duševního růstu velmi krátkého trvání**, pro přizpůsobení možnosti plného manifestování příslušného aspektu. V tomto ohledu ani v **tomto světě se nerodí děti**.

C) PŘÍRODNÍ SVĚT POZITIVNÍHO STAVU

V **zevním či přírodním světě** Stvoření se **narození dociluje více zevními prostředky**. Když jednou **nejzevnější aspekt ideje** příslušného elementu je hotov k tomu, aby se projevil ve **fyzickém světě**, přivedou se dva jedinci opačného pohlaví k sexuálnímu spojení. V procesu jejich spojení se narodí **patriční idea nejvhodnější formy**. **Ta idea se použije k extrahování nejvýhodnějších genů z těch dvou individuí**. Ty geny jsou **zkombinovány speciálním genetickým a důmyslným procesem se zevním aspektem ideje příslušného elementu**. V této **zkombinované kondici vyvine ten aspekt svou vlastní zevní formu manifestování**. Tento proces **trvá přibližně DEVĚT DNŮ** (a ne devět měsíců, jak je to v případě lidského narození). **Na konci devátého dne je tělo oživeno a narodí se nový jedinec**. Kvůli zapojení **fyzického a vnějšího** do tohoto procesu, začíná nově narozený jedinec na úrovni, jakou by lidští tvorové mohli považovat za **rané jinošství** neboli **velmi pozdní dětství**. Opět – podle lidských termínů – **žádné děti se nikdy nerodí ve fyzickém vesmíru**.

Žádný z těchto krátce popsaných procesů narození se **netýká lidské - živočišné formy rození**, která užívá ženské lůno pro vývoj plodu, do něhož později vstupuje specifický **duch**. **Žádný ze shora vylíčených procesů narození** neprodukuje jakkoli neznalé či nevědomé, bezmocné jedince, jak tomu je v případě narození lidských tvorů. **Všichni jedinci na všech třech úrovních se rodí s plným vědomím a s plným věděním svého účelu a poslání**, pro které se narodili. **Téměř okamžitě se chopí svých funkcí**.

(2)

NAROZENÍ, SMRT, VZKŘÍŠENÍ, ZNOVUZROZENÍ, TRANSFIGURACE A TRANSFORMACE V ZÓNĚ VYMÍSTĚNÍ A NA PLANETĚ NULA

Situace s procesem narození v zóně vymístění a na planetě Nula je úplně jiná. Jak si vzpomínáte z **historie pseudotvůrců**, tito původně používali **genetický materiál**, zanechaný prvními lidmi žijícími na planetě Země. Z **toho genetického materiálu**, v kombinaci s jejich vlastními **ideami** negativní povahy, zfabrikovali četné **životní formy**, včetně **lidských tvorů**, které speciálně zaopatřili **reproduktivními orgány**. Vědouce, že nemohli využít žádné **ryzí ideje** žádných elementů a jejich aspektů, vycházejících z pozitivního stavu, to jest ze **Stvořitele – Pána Ježíše Krista**, museli pseudotvůrci zosnovat nějaké **velmi zamotané prostředky**, jakými by mohli **do nekonečna zaručit plození a rozmnožování** všech čijících i nesentientních druhů. Jak již víte a jak se mnohokrát dříve uvedlo, účelem zde bylo **produkovat život, jaký by se odvozoval ze zdroje jiného, než je Stvořitel, jehož jméno tenkrát bylo Pán Bůh Nejvyšší**.

Chcete-li dát začátek **životním formám** nebo **nádobám** či nositelům života, které by schraňovaly a projevovaly něco, co nepřichází z původního a ryzího zdroje života, pak se nemohou za tímto účelem použít žádné **ideje** elementů **toho zdroje**. Kdybyste se pokusili použít **takové ideje**, pak by jste způsobili produkci **pouze pozitivních životních forem**, které by nesly specifickou přirozenost svého zdroje v zevních podmínkách. Ježto ta Přirozenost je **absolutně pozitivní**, je i jakýkoliv nositel jakéhokoliv aspektu z té Přirozenosti **také pozitivní**. Pro toto uspořádání bylo nutno vymyslet **úplně jiné prostředky produkce** nových **sentientních i nečijících životních forem**, aby tak docházelo k **nepřetržitému zásobování celé řady negativních sentientních entit a lidských tvorů**, které by **negativní stav mohl užívat v procesu svého hlavního účele – vésti válku s pozitivním stavem a nakonec zničit pozitivní stav a jeho Stvořitele**.

Problém, jakému čelili pseudotvůrci v tomto ohledu, byl v tom, že **zpočátku museli používat genetický materiál dostupný v té době**. Složení toho **genetického materiálu** bylo **pozitivní**. Nic neexistovalo v jeho obsahu, co by bylo negativní povahy. Takže prosté užití toho materiálu bez jakéhokoliv pozměnění by produkovalo **jenom** pozitivní životní formy.

Pseudotvůrci však věděli, že jakákoliv životní forma či nositel života ve stavu svého bytí naživu udržuje ten život a je naživu **ideou svého vlastního zvláštního života**. Původně **idea** vždy přicházela ze **Stvořitele** a, později, z kombinace **Stvořitelových idejí** a dvou pozitivních entit opačného pohlaví. Konec konců, **životní idea funguje jako katalyzátor pro jakýkoliv genetický materiál, aby byl naživu v jakékoliv formě a kondici, jakou má ta idea**. Z tohoto důvodu začali aktivátoři negativního stavu a obyvatelé zóny vymístění vytvářet **odlišné typy idejí**. Obsah těchto **idejí** byl v **rozporu** s obsahem jakékoliv ideje, přicházející od **Stvořitele**. Vyvěrali z odmítnutých **idejí** pozitivního stavu spadlých do zóny vymístění. Typu **těchto idejí** bylo použito při ožívování forem a nositelů života v kombinaci s dostupným genetickým materiálem.

Jakmile pseudotvůrci uspěli s tímto procesem, vešly do svého jsoucna a bytí **docela nové životní formy, jež neobsahovaly nic, co by se odvozovalo z pozitivního stavu**, až na minimální obsah pozitivního genetického materiálu, nutného pro poskytování podpůrného systému pro jejich nositele či nádobu.

A) ZÓNA VYMÍSTĚNÍ

Tím, že **nebyli schopni**, ba ani **ochotni** používat jakékoliv **ideje přicházející z pozitivního stavu** v procesu fabrikování sentientních i nesentientních životních forem, **vymysleli pseudotvůrci ODLIŠNÝ TYP procesu zrození pro všechny v doméně zóny vymístění, ve všech jejích peklech a na planetě Nula. Zfabrikovali tak zvané reproduktivní orgány**

značným modifikováním a pozměněním sexuálních orgánů, které byly původně vytvořeny z pozitivních idejí tvořivosti. Tyto reprodukční orgány měly zajistit trvání všech vhodných druhů, které by se osvědčily jako spolehlivý nástroj pro šíření negativního stavu. Takže poprvé byl ustanoven odlišný proces rození, jaký nepotřeboval přímou účast žádného aspektu Stvořitele pozitivního stavu.

Z těchto nově zfabrikovaných životních forem byla ustanovena odlišná a velmi speciální genetická zásobárna, která zaopatřuje veškerou zónu vymístění nutným negativním materiálem, potřebným ke kombinaci s každou ideou, jež se vyskytne jako výsledek pohlavního styku dvou negativních entit. Účelem takového sexuálního spojení je dát zrod představě o daleko více účinnějším udržování, pokračování a vzkvétání negativního stavu a života v zóně vymístění. Taková idea je zkombinována s tímto novým genetickým materiálem a ta kombinace vytváří procesem podivných magických a souvztažnostních prostředků zvláštní zevní nádobu či schránu, do které se umístí, tímto ji ožíví, a tak dává zrod nové jedinečné negativní sentientní entitě.

Toť způsob jakým se provádí proces rození po celé zóně vymístění. Ve většině případů všechny životní formy, produkované v peklech, jeví se v DOSPĚLÉ formě. Nicméně toto není obecným pravidlem. Některé jsou produkovány ve formě MALÝCH DĚTÍ, které však mají PLNOU znalost účelu svého pseudoživota. Důvodem, proč jsou produkovány ve formě malých dětí, je to, že tak mohou působit proti pozitivní významnosti, s jakou koresponduje dětská forma v pozitivním stavu.

B) PLANETA NULA

Jak víte, hlavním souvztažnostním faktorem všech malých dětí na planetě Nula a také z pozice pozitivního stavu, kde se někteří dospělí zpočátku jeví jako děti, je pozitivní vědomí nevinnosti. Nevinnost je čistota stavu, v jakém členové pozitivního stavu žijí. Jelikož Absolutním zdrojem jejich života je Stvořitel – Pán Ježíš Kristus, je On/Ona v Absolutním stavu Absolutní nevinnosti. Takže, aby mohl protiřečit a ničit pozitivní spoluvýznačnost stavu nevinnosti, fabrikuje negativní stav své vlastní děti, jež odrážejí svým co nejvíce zlým, zlomyslným, podvodným, vychytralým a manipulativním chováním a postojem jeho pravý opak. Tyto životní formy v zóně vymístění jsou NEJHORŠÍMI mezi nimi všemi. Dejte si pozor na tento fakt ! Není náhodné, že některá novorozeňata na planetě Nula již od samého okamžiku svého narození se zdají být tak negativní a způsobují tolik problémů svým fyzickým rodičům. Tyto druhy kojenců jsou inkarnací z inventáře dětí či jejich idejí z PEKEL. Fakt této situace se odráží v následujícím údaji v „Bibli Svaté“, Žalm 58:4-6:

„Daremní se odcizili lůnu,
Na zcestí hned od narození, mluví lži.
Jejich jed je jedem hada;
Jsou jako hluchá kobra, která si zacpe svoje uši,
Nedbajíc hlasu zaklínačů,
Byť by zaříkávali sebedovedněji.“

Tedy tak se popisuje ve vnitřním smyslu těchto veršů ohavná povaha těch pekelných dětí, jež byly a jsou fabrikovány za jediným účelem – zničit posvátnost nevinnosti.

Přes 95 % povšechnosti negativních životních forem je fabrikováno z materiálu, vytvořeného relativními pseudotvůrci. Vše, co je reprodukováno relativními bytostmi, je

vždy samo **relativní**. Proto svou podstatou je **ten materiál relativní** a zároveň **má pouze negativní spoluoznačení**.

Naproti tomu, zbývajících **5 % součástí**, používaných v procesu rození těchto individuí v zóně vymístění, přišlo původně od **Stvořitele** jako **Zdroje každého života vůbec**. Avšak ne méně než dotyčných **5 %** je před inkorporováním do tohoto procesu **úplně modifikováno a pozměněno**. Je v nich **odstraněn jakýkoliv náznak pozitivnosti a ponechává se jen jiskřička života schopná zažnout a udržovat plamen zdánlivého života v těchto zfabrikovaných či zrozených jedincích**. Pojímání této jiskry je pak překrouceno, zfalšováno a zprzněno, takže tito jedinci nemají vědomí něčeho pozitivního, dobrého a pravdivého. A nejen to: **Jsou uzpůsobeni věřit a přijímat dvě hlavní nepravdy:**

(1)

První: **Neexistují žádné jiné typy či formy nebo styly života než ty, jakými žijí a jaké mají.**

(2)

Druhou: **Jejich typ života je pozitivní a dobrý a vše ostatní, existuje-li to vůbec, je povahy negativní, protivné, falešné a zlé.**

Ježto veškerá zóna vymístění **nemá přímé zkušenostní ponětí toho, jak vypadá život v pozitivním stavu, nemají nic k porovnání**. Vše, s čím mohou něco porovnávat, je to, co prožívají v rámci **života v zóně vymístění**. Tato zkušenost sestává z rozličných **stupňů zla a nepravd**. Vše se vnímá z toho **nejzevnějšího, povrchního stupně** jakékoliv **součásti zla a nepravdy jeho „nejnižšího“ – jejich „nejniternějšího“** neboli **nejvíce zlého a nejvíce nepravdivého pseudovnitřního stavu**.

1) NEGATIVNÍ BYTOST PLANETY NULA

V tomto ohledu, jakmile se nějaká **idea** produkuje za účelem svého zrození, neboli aby se stala **negativní sentientní entitou**, má své vlastní **tři aspekty** či **komponenty**:

(1)

Nejnižší (což je tím **nejniternějším negativního stavu**),

(2)

intermediální čili jeho vlastní **negativní duševnost**

(3)

a jeho **nejzevnější** čili **nejzevniternější aspekt**.

Z těchto rozmanitých aspektů je vybudována **PSEUDOMYSL** negativních entit:

(1)

Z toho **nejnižšího** je vybudována jejich **pseudoduchovní niterná mysl**;

(2)

z **intermediální součásti** je vybudována jejich **pseudovnitřní mysl** čili **pseudo-duševnost**;

(3)

a z **vnějšího aspektu** je vybudována jejich **pseudovnější mysl**.

Když se taková **idea** promítá do svého **zrození**, pak se promítne simultánně a synchronně z pozice všech svých **tří komponent**. Tak se narodí simultánně a synchronně **TŘI individua**:

(1)

Jedno se narodí v **peklech**, která jsou tím **pseudoduchovním**, tím nejnižším v zóně vymístění. Tato oblast je **přímým opačným faktorem duchovního světa čili nebes pozitivního stavu Stvoření**. *(U stovek miliard duchů, včetně duchů pozemšťanů jde mj. o zapouzdření – viz film MATRIX – pozn. zpracovatele.)*

(2)

Další jedinec se rodí v **intermediálním světě zóny vymístění**, který odpovídá – v negativním smyslu – **intermediálnímu světu pravého Stvoření**. *(U stovek miliard duší, včetně duší pozemšťanů jde mj. o zapouzdření – viz film MATRIX – pozn. zpracovatele.)*

(3)

Třetí jedinec se rodí ve **fyzickém světě zóny vymístění**, jež je umístěna v negativně souvztažné blízkosti **fyzického světa pravého Stvoření**.

Jak vidíte posud, existuje **paralela** vývoje tohoto procesu s procesem, probíhajícím v pozitivním stavu Stvoření. Až na to, že vždy má úplně negativní konotaci.

Je však **přidána k té negativní ideji jedna další komponenta**. Ve skutečnosti je ta **komponenta uměle naložena na původní tři komponenty té ideje**, nesoucí **souhrn plného obsahu těchto součástí**. Jakmile se integruje do této **ideje**, pak se synchronně a simultánně promítne do **fyzického zrození na planetě Nula ve formě lidské bytosti**. Takže v procesu rození v zóně vymístění namísto třech individuí zrodí se **ČTYŘI**. Toto uspořádání negativního stavu je **nutnou podmínkou**, má-li se **udržovat typický lidský život funkčním a naživu**. Jelikož každý z těchto čtyř jedinců vzešel ze **stejné ideje**, jsou vzájemně **spojeni a na sobě závislí**. Ve vztahu k druhým **fungují** spolu se svými pseudospolečníky, vytvořenými z **maskulinních** nebo **femininních aspektů** té **ideje**, jako **počáteční** či **primární „STÍNY“ všech ostatních**.

Nyní poprvé máte jasné ponětí o tom, jak došlo ke **vzniku „stínů“**. Samozřejmě **PRO NĚ** v negativním spoluoznačení tito jiní jedinci, odvození ze stejné **ideje**, **nejsou stíny**, ale **pravými duchovními rádci a bratry i sestrami**. Krmí se navzájem **zly a falešnostmi** různého stupně, každý ze své vlastní pozice, vlastního stavu a místa.

2) POZITIVNÍ BYTOST PLANETY NULA

Aby se tato situace vyvážila – zvláště s ohledem na planetu Nula – vždy, kdy se narodí lidský tvor (až do 1. července 1988), pocházející z výše popsané kombinace – pošle **Pán Ježíš Kristus dobrovolníka z pozitivního stavu**, který se **vtělí** na planetě Nula **současně s dotyčným jedincem**. Avšak je nutno, abyste toto tvrzení chápali ve smyslu **kvalitativním**, nikoliv **kvantitativním**. Jinými slovy: **Zrod jedince na planetě Nula, který přichází z negativního stavu, NEMUSÍ být vyrovnán jedinci, kteří se vtělují z pozitivního stavu, V POMĚRU JEDEN NA JEDNOHO**. Jeden dobrovolník **z pozitivního stavu** kvalitou své dobroty a pozitivnosti může odpovídat **mnoha tisícům ba milionům jedinců** příslých z negativního stavu. V tomto ohledu – **kvantitativně** – počet jedinců, přicházejících z pozitivního stavu ve srovnání s počtem těch, co přicházejí ze stavu negativního, je **velmi nízký**, a jak jste si vědomi, stává se stále nižší a nižší každou minutou až do dne, kdy již žádná taková inkarnace z pozitivního stavu není již déle dovolena. Ať se zopakuje znova: To datum bylo **1. července 1988, ve 3:08 hodin, odpoledne, (15:08) – tichomořského letního času**.

Poznámka zpracovatele:

Komunikací s Vesmírnými přáteli jsme zjistili, že **to datum neplatí absolutně, neboť vše závisí na celkové VOLBĚ lidských tvorů na planetě Nula** – tedy, i po tomto datu se ještě rodí některé bytosti z pozitivního stavu – viz. např. Terezka, jež má v roce 2000 8 let a namalovala nám lodě našich vesmírných přátel. Tady je vidět určité zkreslení zpracovaných informací **Nového zjevení**. Uvažte, že **přenos knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“ trval jen půl roku** (1. polovina roku 1988), kdežto **redakční práce** této knihy trvaly **plné 3 roky** (až do roku 1991 – údaje v dodatku této knihy), takže je zde **jasný prostor** pro překroucení některých drobných (z hlediska literárního rozsahu) faktů. Chci upozornit, že **nikdo nemůže od NIKOHO v tomto těžkém hrubovibračním prostředí očekávat přenos 99 – 100 % pravdivosti v rozsahu STOVEK stran textů, nýbrž dobrou kvalitou jsou přenosy od 90 – 98 % pravdivosti. Je jednou ze zkoušek čtenáře, aby primárně VLASTNÍ INTUICÍ (tedy bez vyptávání se druhých lidí) určil chybně přijatá místa a vlastním kontaktem s Pánem Ježíšem Kristem je opravil ve SVÉ MYSLI. Toto sděluji i z hlediska vlastních zkušeností, kdy jsem během 3 let (1997 – 2000) přijal celkem přes 300 stran sdělení od Vesmírných lidí a od Stvořitele Prvotního všeho a všech – tedy Pána Ježíše Krista, a také podobných přenosů u desítek dalších lidí, jejichž texty jsou obsahem knih „Rozhovory s poučením od mých přátel z Vesmíru“.**

Všichni jedinci na všech úrovních zóny vymístění, zrození ze zmíněné ideje, se stávají pravými „stíny“ dobrovolníka, jenž se vtělil na planetě Nula z pozitivního stavu za účelem blokování jeho činnosti a poslání co nejvíce. Tedy každý jedinec, narozený v negativním stavu, to jest v zóně vymístění, výše popsaným procesem, je narozen na **nejmenší úrovni zla a nepravdivosti stavu**, v němž se narodil. Pro dvojí relativnost jeho přirozenosti (dvojí proto, že nevzešel z Absolutního zdroje), specifická jedincova jedinečného projevu jeho vlastního zla a nepravd se v určitém bodě vyčerpá.

Usilováním všech v negativním stavu je získat co největší stupeň zla a falešnosti. Ježto to **POVAŽUJÍ za dobré a pravdivé, žijí v iluzi, že čím více se stanou zlými, čím většího stupně nepravdy docílí, tím jejich život a pozice v rámci hierarchie jejich pekelné organizace budou lepší.** Z tohoto důvodu, **jakmile pocítí, že přispěli tak mnohým zlem a tak mnohou nepravdou, jaké jen byli schopni produkovat v zájmu obecného zla a nepravdy na úrovni, kde byli původně narozeni, jsou hned na trvalo odstraněni z té oblasti.** Obvyklý způsob odstranění je **nějakými násilnými prostředky.** V lidském termínech tyto prostředky souvztaží s něčím, co se může srovnat se **zabitím, vraždou či zamordováním.** V tomto ohledu **zakouší tito jedinci smrt a skutečně umřou.**

Avšak hned po smrti, či brzo po ní, jsou VZKŘÍŠENI V OBLASTI, JEJÍŽ POVAHA SESTÁVÁ Z VĚTŠÍCH ZEL A FALEŠNOSTÍ, NEŽ TOMU BYLO V PŘEDEŠLÉ OBLASTI. Po vzkříšení se **znovunarodí v nové formě, jež je v souladu v povahou toho nového světa.** Takže jsou **transfigurováni** ve všech aspektech svých osobností, aby se tak přizpůsobili přirozenosti nového světa. Jakmile se **proces transfigurace ukončí, následuje proces transmogrifikace, během kterého se úplně přemění v obraz a podobu zel a nepravd, jakými se vyznačuje život jejich nového světa.** Takto přibližně či obdobně probíhá tento proces v **zóně vymístění u všech jejích individuí a tvorů od doby aktivace negativního stavu a jeho obyvatelstva.** Bude pokračovat tímto nebo podobným způsobem **tak dlouho, dokud existuje negativní stav.**

V **počátečním období** je po objevení se v novém světě u všech těchto individuí **paměť z jejich předešlých životů zachována.** Avšak postupně se v procesu jejich **transmogrifikace tyto vzpomínky ztrácejí a jedinci si vědomě přestanou pamatovat cokoliv o svých bývalých zkušenostech.** Tímto faktem se v procesu **zapomínání** buduje jejich

NEVĚDOMÍ. Toto nevědomí postupně nabývá v jejich mysli **většího a většího stupně**. Důvod, proč jedinci v negativním stavu jsou tak uzpůsobeni, aby měli nevědomé procesy a nevěděli nejen o prožívaném dříve, nýbrž i o existenci pozitivního stavu, **je v tom, že v každé předešlé existenci se nacházeli se v podmínkách zla a nepravd MENŠÍHO stupně**. Ve srovnání s jakoukoliv běžnou situací, v jaké žijí v tom kterém okamžiku, **vzpomínky menšího stupně zla a nepravd by je mohly STÁHNOUT ZPĚT do toho způsobu chování, postojů a činnosti, jaký byl v souladu s dřívějším stupněm**. V tomto případě jde o **nebezpečí zkažení jiných v novém světě, nemajících vědomou znalost nějakého menšího stupně zla a nepravd**. Též **přežití** takového jedince by bylo **ohroženo**, neboť **tam nikdo nemůže mít MÉNĚ, než na co byl navyklý a co se považuje u nich za zdroj samotného života**. Skrytější a záhadnější důvody pro nevědomé procesy a nevědění u všech v negativním stavu jsou v tom, že **existuje určitý stupeň nepatrné, téměř nezjistitelné dobroty ve stavu menšího zla a menší falešnosti**, než jaký nařizuje požadavek jedincova vlastního stavu.

Jak vidíte, v **POROVNÁNÍ** s někým, kdo je ve **větším zlu** a ve **větší nepravdě**, ten, kdo je v jejich menším stupni, se může jevit jako **dobrý**. (Všechno je **RELATIVNÍ** – pozn. zpracovatele.) Takže existuje **nebezpečí** pro jedince v negativním stavu, že by mohli **objevit koncept dobroty**. Logika takového objevu leží ve faktu, že **možno snadno přijít k závěru, že když existuje stav menšího zla a menší nepravdy, pak se může usoudit o existenci jiného stavu, který je ještě méně zlý a nepravdivý**. A když takový stav **existuje**, pak musí být i stav, jaký je ještě **dále** od zla a nepravdy, než byla předešlá kondice. A v **určitém bodě** by mohla by tato logika přivést k závěru, že existuje **úplně odlišný stav, v němž nevládne žádné zlo a žádná nepravda**. Samou svou povahou může **každá** sentientní entita bez ohledu na to, jakou má strukturu, **být zvědava a zatoužit prožít takový stav**. Zvědavost a touha této povahy může **dovést k touze a potřebě dostat se ven z negativního stavu a KONVERTOVAT do stavu pozitivního**. Toť jeden z **hlavních důvodů**, proč **existují nevědomé procesy, ignorance a skryté či potlačené vzpomínky po vší zóně vymístění**.

Naproti tomu, **všechny čijící entity negativního stavu JSOU upovědoměny o existenci jiných oblastí, světů a domén negativního stavu, jež jsou ve VĚTŠÍM stupni zla a nepravd, než jaké jsou tam, kde se nacházejí nyní**. A ačkoliv **nemají** dovoleno navštívit ty světy či oblasti **přímo**, aby **obyvatelé těch krajín nebyli kontaminováni jejich poněkud menším stupněm zla a nepravd**, přece jen jsou **motivováni touto zvláštní vědomou znalostí, jak usilovat o to stát se horšími a být ve větším stupni nepravd**.

Jak vidíte z tohoto uspořádání, **žádná jednotlivá osoba nikdy** neprožije reinkarnaci do stejné oblasti zóny vymístění, v níž dříve žila před svou smrtí. Dokonce i ze stanoviska zóny vymístění je pojetí reinkarnace **úplně nesprávnou, nereálnou koncepcí**.

Výše vylíčená situace v **zóně vymístění** existovala **mnoho milionů let**. Kvůli těmto okolnostem **nikdo nebyl schopen konvertovat do pozitivního stavu**. **Nikdo nikdy, až na tajné agenty pozitivního stavu, jež byli jinými vnímáni jako zlé entity, nevyšel ven z pekel**. Tato situace, stejně jako **doslovný smysl „Biblí Svaté“** vytvořily u mnohých **dojem, že když někdo vstoupí do pekel v procesu sebeodsouzení, nebo kdokoliv žije v peklech – s výjimkou tajných poslanců pozitivního stavu – nikdy se nedostane ven a zůstane tam na věčnost**. Avšak **inkarnace Stvořitele Boha Nejvyššího** ve formě **Ježíše Krista** do zóny vymístění cestou planety Nula **tuto situaci navěky pozměnila**. Předvoje z pozitivního stavu byli rozestaveny po vší zóně vymístění za účelem **proklamace Evangelia spasení skrze Pána Ježíše Krista**. **Činnosti těchto předvojů zintenzívněly mnohonásobně, zvláště od chvíle, kdy Nejvyšší inkorporoval a vpojil všechny elementy, získané ze zóny vymístění a planety Nula do Své Přirozenosti**.

Tato revoluční změna v Přirozenosti **Pána Ježíše Krista** nejen **ochraňuje všechny poslance pozitivního stavu**, kteří dobrovolně zaujali pozice v těch **předvojových baštách**, od jakéhokoliv nebezpečí přicházejícího od vražedné bandy pekel a zároveň chrání negativní entity před poraněními z přítomnosti těchto pozitivních agentů v jejich doméně, nýbrž také **dovoluje Pánu Ježíši Kristu objevovat se přímo a osobně v jakékoliv oblasti pekel**. Touto situací se vytvořily **příznivé podmínky pro možnost konverze těch jedinců, kteří jsou v peklech a jsou hotovi obrátit se**.

Hotovost k obrácení se je určena **faktorem odplaty** za každý zlý a nesprávný čin. K jakémukoliv stupni zla a nepravdy neodlučně patří jeho **hodnota** či **odměna**. Toto je přirozeností jakéhokoliv života. Totéž platí i pro pozitivní stav. Hodnota i odměna jsou inherentní přirozenosti dobra i pravdy. **Každý zlý a nesprávný čin určuje svoji zlou a nesprávnou hodnotu či odměnu. Činy dobra a pravdy vytváří dobrou a pravdivou hodnotu a odměnu**. V tom je řád a struktura Stvoření a zóny vymístění.

Jakmile je jedinec **odměněn za své činy** a je **hotov postoupit** k dalšímu kroku svého života, pak než pokročí dál, **projde přechodnou fází přípravy pro další krok**. V tomto procesu této **přechodné periody** – před ujmutím se nové role či pozice v dalším kroku, avšak po té, co byla **udělena a plně prožita odplata a odměna** – se takový jedinec stává **hotovým pro konverzi do pozitivního stavu**. Během **přechodné periody** platí jen jeden **zákon: Zákon milosrdenství a odpuštění Pána Ježíše Krista**. **Všechny ostatní zákony jsou v tomto mezidobí nefunkční**.

Takto zůstává **Pán Ježíš Kristus absolutně spravedlivý**, nezasahující do procesu odměny či odplaty, jaké právem **patří každému v důsledku zvolených aktivit**; a zároveň zůstává **absolutně milosrdný a odpouštějící**, nabízející každému příležitost konvertovat do pozitivního stavu před tím, než přijme život v dalším stupni pokročení.

Tato situace **neexistovala** však **před inkarnací Nejvyššího ve formě Ježíše Krista** na vaší planetě i v ostatních oblastech zóny vymístění. Byla postupně, **velmi opatrně a pomalu** uvedena po návratu **Ježíše Krista** z vaší planety. Úplné zavedení těchto podmínek ve skutečnosti **nezapočalo dříve, než byla zrušena lidská éra v intermediálním světě duchů a všechny negativní mocnosti byly zatlačeny zpět do své vlastní domény a na planetu Nula**. Pokud si vzpomínáte, toto se nestalo do doby odpovídající ve vašich časových pojmech roku **1982**.

Další bod, který je třeba si uvědomovat o **zóně vymístění** a všech jejích peklech, je ve faktu, že **než tato situace byla ustanovena, trvalo jsoucno a bytí všech oblastí zóny vymístění a jejích pekel jakožto i planety Nula, po dobu mnohých eónů** (počítáme-li to v termínech vašeho časového ponímání). Vidíš, Petře, **k žádným změnám v podmínkách pekel nedošlo po mnoho eónů**. Vše bylo **stejné**. Během té časové periody **nikdo v peklech nekonvertoval do pozitivního stavu**. Nejen že se nikdo neobrátil do pozitivního stavu, ale takový akt byl docela nemyslitelný a zcela nemožný prostě proto, že žádný opodstatňující podklad pro takovou možnost neexistoval. Jak víte, pouze **Pán Ježíš Kristus může obrátit kohokoliv**. Avšak **Pán Ježíš Kristus** v té době **nebyl Pánem Ježíšem Kristem** přítomné doby. Byl tenkrát **Nejvyšším**, kdo **NEMĚL ve Své Přirozenosti nic ze zóny vymístění ani z planety Nula**.

Tedy, jak se shora uvádí, za té situace **dojem**, jaký měli a ještě mají lidští a jiní tvorové v peklech, je, že ten, kdo je zatracen či sám sebe odsoudí k pobytu v peklech nebo je počátečně narozen v peklech, se nikdy nemůže z pekel dostat ven. Žije-li se v peklech po **eony**, pak nelze nabýt jiného dojmu, než že se tam bude žít navěky, bez jakékoliv možnosti osvobození z toho stavu. Tento dojem je ovšem posílen četnými **doslovnými údaji** v „**Bibli Svaté**“, kde se jasně naznačuje, že tak tomu vsutku je, a že je to pravou realitou.

Co si většina z vás doposud nepovšimla je, že **Bible byla psána během doby, kdy tento dojem byl správný.** Jediné, co se Bible předvídala, bylo to, že se **narodí Spasitel na tomto světě, který vykoná velmi důležitý akt spásy všech, kdo ten čin spasení přijmou.** Avšak Bible ve svém **doslovném smyslu neříká, v čem přesně spočívá ten akt spásy, jaký je jeho rozsah a jak a na koho se vztahuje.** Jelikož Bible byla napsána na **vaší planetě, bláhově se usoudilo, že tento čin spasení je omezen a platí pouze vůči lidským tvorům na vaší planetě.** Toto bylo povoleno, protože, jak vidíte, nic nebylo tenkrát zbudováno, co by poukazovalo, že by taková možnost mohla existovat někdy v budoucnosti. Pamatujte si, že **pravý proces spasení či konverze sentimentních entit v peklech nemohl započít před r.1982 a plně se uplatnit dříve, než se Nejvyšší stal povšechností Pána Ježíše Krista (ke konci roku 1987).**

V meziúdobí, po odchodu Pána Ježíše Krista z planety Nula a během procesu hybridizace a fúze zmíněného těla - masa, bylo podniknuto mnoho jiných přípravných prací, potřebných k tomu, aby mohlo dojít k procesu tak masivní konverze.

(1)

Především bylo nutno stvořit **NOVOU NEBESKOU SPOLEČNOST;**

(2)

bylo třeba otevřít **NOVOU ŠKOLU.**

(3)

Pro všechny účastníky **této nové společnosti a Nové školy** bylo nutno stvořit **DOCELA NOVÝ VESMÍR;**

(4)

bylo nutno podniknout **rozsáhlou VÝCHOVU a PŘEVÝCHOVU** všech účastníků **té nové společnosti a Nové školy;**

(5)

bylo třeba vybudovat a otevřít **zcela novou oblast MEZI pekly a intermediálním světem a opatřit ji personálem,** náležitě specificky vycvičeným pro ten účel.

(6)

Za tím účelem bylo třeba **ZVĚSTOVAT NOVÉ ZJEVENÍ.**

A **mnoho jiných věcí bylo nutno vykonat a zavést,** věci, které jsou **docela nad váš rozum. Většina** těchto věcí byla **dokončena do roku 1982 a ostatek byl dokonám koncem roku 1987. Vyvrcholením všech těchto událostí byla transmise této dávky Nového Zjevení. A toto završuje okruh tohoto časového cyklu.**

Takže není divu, že všichni lidé, lidští a jiní tvorové, dokonce i pozitivního stavu, až do této chvíle měli dojem, že octneš-li se jednou v jakékoliv pekelné oblasti, zůstaneš tam navždy.

Tváří tvář revolučním změnám existuje nyní pro členy negativního stavu **odlišný** spoluvýznam pojmů narození, smrti, vzkříšení, znovuzrození, transfigurace a transformace ve srovnání s tím, co prožívali **dříve** v rámci své vlastní zóny vymístění. Tato konotace se vztahuje na proces jejich **konverze do pozitivního stavu.**

Jak si vzpomínáš, Petře, byl jsi obviněn některými členy Swedenborgiánské církve z toho, že ve tvém pojmání je snadné obrátit do pozitivního stavu dokonce i nejzlejšího a nejnegativnějšího ďábla či satana či démona a koho jen tam nemáte v peklech. Obvinění

mělo na mysli, že vlastně na tom nic není být ve zlech a nepravdách, když se pak můžeš od nich prostě odvrátit a tím věc končí – jsi spasen. V okamžiku, mávnutím magického proutku jsi přeměněn z ďábla temnot v anděla světla. Toto odůvodňování je **hrubou vulgarizací procesu konverze. Nikdo z vás NEMÁ ANI NEJMENŠÍ TUŠENÍ o všech věcech, které jsou zahrnuty v tomto procesu. Tento proces PŘESAHUJE jakoukoliv úroveň vašeho chápání či schopnosti pochopit, kam to vše vede.**

Prvním krokem v tomto procesu je **hotovost** toho kterého zvláštního individua podle popsaného shora. Když se ustanoví jeho hotovost, je pak ten jedinec **veden** (po té, co vyjádřil svou touhu být obrácen) **krůček za krůčkem ven z pekel**. Tyto kroky sledují **obrácené pořadí**. Z největšího stupně zla a nepravd k jejich nejmenšímu stupni, dokud se nedojde ke **speciální oblasti** mezi **pekly** a **intermediálním světem**. Ta oblast je ve stavu **NEUTRÁLNOSTI**.

Co si nikdo neuvědomujeme je to, že během **obrácené procedury**, jak tak jsou otevírány na každém kroku menšího stupně zla a nepravd brány paměti o všech dřívějších stavech, jedinec prochází **velmi bolestně údobím další odplaty za činy, jaké byl s to páchat na úrovni každého zpátečního kroku**. Toto vyžaduje **nesmírně mnoho času, úsilí, odhodlání a výdrže u všech, kdo tento proces podnikají**. Také nezapomeňte, že **během tohoto zpátečního procesu všichni jedinci podléhají co nejběsilejším, urputným, krutým, bolestivým a trvalým útokům ze strany ostatních členů negativního stavu, kteří setrvávají ve svém životě zla a nepravd**. Kdyby nešlo o fakt, že **PÁN JEŽÍŠ KRISTUS OSOBNĚ, SOUKROMĚ A INTIMNĚ POVZBUZUJE, PODPORUJE** tyto jedince pomáhaje jim na každém kroku progresu **ven z pekel, nikdo by z nich nemohl pokročit a přežít ani vteřinu. Všichni by podlehlí těm nehorázným útokům**.

Co tedy myslíte: **Proč Pán Ježíš Kristus tak od základu změnil Svou Přirozenost tím, že do ní vpojil to tělo - maso, či elementy zóny vymístění a planety Nula ?** Jenom pro parádu a aby se tím **blýsknul** ? Toto je přesně ten důvod, proč to vše učinil: **Aby byl schopen vstoupit do pekel a pomoci všem těm ubohým tvorům projít tím procesem ZDÁRNĚ**. Jinak by věru každý zůstal uzamčen v tom stavu navždycky.

Jakmile se jedinci podaří dostat se **ven z pekel**, je pak přiveden do té **zvláštní oblasti**, co je mezi **pekly** a **intermediálním světem**. V tom okamžiku, kdy k tomu dojde, ten jedinec **umře**, co se **pekel týče**. Toto je **nové pojmání smrti pro zónu vymístění. Pekla přicházejí o toho jedince provždy**. Nikdy se nenarodí znovu v **nějakých jiných oblastech pekel**. Vstup do **zmíněné oblasti** označuje **jedincovo vzkříšení z mrtvého života negativního stavu**. Avšak ve chvíli tohoto **vzkříšení** dotyčný jedinec se **jeví** v té oblasti ve své **bývalé zevní tělesné formě**. To **tělo - forma není vhodné pro vstup do samotného pozitivního stavu**. V neutrálním stavu může jakákoliv **životní forma** s jakýmkoliv typem **těla** (až na lidský typ **těla**) pohodlně přežít. Toť podstata neutrálního stavu. Nicméně **v pozitivním stavu může přežít jen forma, jaká je ladí s jeho atmosférou**. Jelikož každý jedinec se **jeví ve formě a ta forma je integrální částí jeho/její osobnosti**, je tedy **důležité, aby ZÍSKAL NOVOU**, která by byla v souladu s životem pozitivního stavu.

Proces změny vzhledu jeho formy se nazývá PROCESEM TRANSFIGURACE. Tento proces je **složitou konglomerací genetických, duchovních, duševních a fyzických znovupřizpůsobení a znovuspojení, jaké nemůžete pochopit, pokud žijete v podmínkách lidskosti**. Jakmile se **proces transfigurace ukončí** a jedinec přizpůsobil svůj **nový zjev**, pak **může postoupit** do následujícího stadia. Jedinec **vstupuje do zvláštního oddělení Nové školy pro duchovní znovuprobuzení, přerod a restrukturalizaci**. V okamžiku svého vstupu do **Nové školy** je tento jedinec **znovu narozen k novému životu pozitivního stavu**. V této **Nové škole začíná PROCES TRANSFORMACE** toho individua.

Ten sestává z tak neobvyklých a předivných věcí, že neexistují žádná slova ve vašem lidském jazyce, jež by mohla vylíčit nebo vyjádřit vše, co se děje během té doby.

Když je **proces transformace ukončen**, individuum dostává **novou totožnost, nový život a nové pověření v určité oblasti pozitivního stavu Stvoření. Absolvování Nové školy a získání nové identity přispívá k tomu, co se nazývá NOVÉ DUCHOVNÍ NAROZENÍ toho jedince.** Opravdový a skutečný život dotyčného jedince v pozitivním stavu začíná právě **v tomto významném okamžiku.** Potom příslušný jedinec prochází **stejným procesem duchovního pokroku**, jaký je popsán na začátku této kapitoly.

Jak vidíte z tohoto **velmi stručného a neúplného vylíčení**, je **PROCES KONVERZE velmi složitý a obtížný.** Avšak **byl umožněn spasitelným aktem Pána Ježíše Krista.** Od této chvíle je **umožněn každému.** A nádherné je to, že s **postupem času** bude tento proces **snazší a snazší. Každá nová zkušenost v tomto ohledu dláždí cestu všem dalším případům konverze.** Nicméně každý bude muset přece jen procházet výše popsanými kroky, jenže se **zkráceným a usnadněným způsobem.** Nuže toto je, co vskutku znamenají termíny „**narození**“, „**smrt**“, „**vzkříšení**“, „**přerod**“, „**transfigurace**“ a „**transformace**“.

3) PRAVÝ LIDSKÝ TVOR PLANETY NULA

Co se týká **narození lidských tvorů**, existují určité podivnosti v procesu jejich početí. **Fabrikace lidstva pseudotvůrci** byla již rozsáhle popsána v této i předešlých knihách **Nového zjevení.** Také byl již vylíčen proces **inkarnace poslanců pozitivního stavu i agentů negativního stavu.** Avšak situace je poněkud **jiná s lidskými tvory, kteří se narodili lidskými tvory, aniž by přišli přímo z pozitivního nebo negativního stavu.**

V průběhu spojení dvou lidských tvorů opačného pohlaví narodí se **idea**, jaká odráží rozmanitým způsobem specifickou přirozenost svých rodičů. Ve **většině** případů lidští rodiče té ideje **nemají** vědomé ponětí nejen o jejím obsahu, kvalitě a kvantitě, nýbrž také o faktu, **že se taková idea narodila.** Ve chvíli, kdy se **idea** narodí, začne **pátrat po prostředcích**, jakými by vybudovala svou **zevní formu** manifestování. Toto se vykoná pomocí **fyzického pohlavního styku** dvou lidských tvorů opačného pohlaví.

Podivnost lidského narození tkví ve faktu, že **fyzické tělo té ideje se paraziticky buduje ve fyzickém lůně ženy.** Jak již bylo uvedeno dříve, **nikde** jinde ve Stvoření či kdekoliv v zóně vymístění neexistuje tak nepřirozený, neobvyklý, abnormální, bolestivý a nebezpečný způsob **fyzického narození.**

Dotyčná **idea** se po svém početí promítne **speciálními duchovními prostředky** neznámými lidským tvorům (dokonce ani **nyní** se nemohou odhalit !) do speciálního a specifického **intermediálního světa**, kde se připraví ve formě **ducha** a dočasné formy jeho **duševnosti** pro vstup do nezvyklých a drsných podmínek ženského lůna a planety Nula.

Zatím co se dělají tyto **přípravy**, vyvíjí se specifický lidský zárodek těla té **ideje.** V procesu těch příprav přihodí se té **ideji - duchu** několik věcí. Především je **vystavena rozličným negativním a pozitivním zkušenostem. Inkorporuje ty zkušenosti do svého obsahu.** Za druhé, inkorporováním jakékoliv z těchto zkušeností **přivolávají se rozliční jiní duchové, kteří ji vystavili těmto zkušenostem, aby se stali integrální částí jejího budoucího života.** Tím se stává, že inkorporováním těchto zkušeností do jejího obsahu a pozváním těch **duchů**, aby se stali integrální částí jejího budoucího života, **vyvine se prapodivná rozporná duchovní, duševní a fyzická atmosféra, jež se stane obsahem budoucí lidské osobnosti té ideje.**

Tato rozporná přirozenost je zkomplikována **dvěma faktory**:

(1)

Jedním je, že **rodiče té ideje jsou lidští tvorové**. Být lidským neznamena nic, než být **rozporným**. Takže již v prvním okamžiku narození je ta **idea plná rozporností**. Tato **přirozenost určuje, že idea vyhledává protichůdné zkušenosti v tom speciálním intermediálním světě**, jenž existuje pouze pro tento účel.

(2)

Druhým je to, že **fyzické tělo**, které se vyvinulo v ženském lůně pro tu **ideu**, je **budováno z prvků negativního stavu**. Již samotnou svou povahou a svým stavem vše **rozporné**. Struktura **toho těla napomáhá** životu negativního stavu, avšak je **nesmírně toxická** vůči životu v pozitivním stavu. Tato **struktura neustále nutí každého ducha v ní uvězněného, aby byl negativní a přeplněn rozpornostmi a protiklady**. Tato situace je **zvláště strastiplnou pro poslance pozitivního stavu**. Jejich **duch i duše jsou pozitivní**, ale jsou v **pasti těla**, které **samou svou přirozeností jde proti všemu, co ten duch a ta duše obsahují**. Na druhé straně **napomáhá** tato situace zvláště **agentům negativního stavu**, kteří se cítí **jako doma v takovém těle**, kde **prosperují se svou negativní přirozeností, plnou rozporů**.

Pro PRAVÉ LIDSKÉ TVORY stává se tato situace životním stylem nerozhodnosti, kymácením se od jedné krajnosti k druhé, zatemnělosti a nedůslednosti, kdy se nikdy přesně neví, co je náležité a správné a co není.

Jakmile si dotyčná **idea** opatří, co potřebuje získat v tom **mezisvětě**, vstupuje pak do svého **plodu** a ožíví jej. Skutečný vstup toho **ducha - ideje** do **zárodku** se nepříhodí dříve než na samém **konci pátého měsíce pobytu v lůně matčině**. Tedy **fetus** je téměř **šest měsíců** starý v době, kdy obdrží svého **ducha** a svou **duši** a kdy se vskutku stává živoucím. **Až do té chvíle se mu nemůže přisoudit žádný pravý a ryzí život, bez ohledu na to, co kdo říká o této otázce na vaší planetě.**

Během těchto **čtyř měsíců**, strávených v tom zárodku, **dojde k úplné izolaci a separaci ducha duše od všech jiných zdrojů, až na to, že si podrží ve své nevědomé části přítomnost všech pozvaných protikladných duchů**. Zároveň se **potlačí a vymažou všechny vědomé vzpomínky ducha a duše, takže v době narození nemá již vůbec žádnou vědomost o čemkoliv**. Je narozen v úplné vědomé ignoranci, bez jakýchkoliv vědomých vzpomínek či znalosti. *(U stovek miliard duchů a duší, včetně duchů a duší pozemšťanů jde mj. o zapouzdření – viz film MATRIX – pozn. zpracovatele.)*

Kvůli tomuto důležitému faktoru rodí se **lidští tvorové ve formě novorozeňat**, v podmínkách **povšechné a úplné bezmocnosti a závislosti na dospělých**. Pomalým a namáhavým **procesem vyvinou se v dospělé fungující jedince, plné rozporností a zmatku**. Duchové, jež byli v nich inkorporováni a s nimiž se narodili, se stanou jejich **duchovními rádci**, pokud mají vztah k **pozitivním zkušenostem**, anebo „**stíny**“ - pokud mají co činit s **negativními zkušenostmi**. Ježto se plně ztotožňují s jejich přirozeností, mají lidští tvorové i **duchové** je doprovázející určitý **stupeň vzájemné podobnosti**.

Jakmile jakýkoliv lidský tvor splní účel svého života na planetě Nula, jeho tělo **umře**. Pak je **vzkříšen v intermediálním světě** a tam prochází procesem, popsáním v devatenácté kapitole této knihy („Život po lidském životě“). Odkazuje se tímto na tuto kapitolu, aby se osvěžila paměť vzhledem k této záležitosti.

Má-li kdo uši k slyšení, ať slyší, co **Pán Ježíš Kristus** zjevuje v této kapitole.“

Přehled hlavních bodů 22. kapitoly „Tajemství narození, smrti, vzkříšení, znovuzrození, transfigurace a transformace“, nadpisy nebyly zpracovány v původní knize:

**(1)
NAROZENÍ, SMRT, VZKŘÍŠENÍ, ZNOVUZROZENÍ, TRANSFIGURACE A
TRANSFORMACE V POZITIVNÍM STAVU**

A) DUCHOVNÍ SVĚT POZITIVNÍHO STAVU

B) INTERMEDIÁLNÍ SVĚT POZITIVNÍHO STAVU

C) PŘÍRODNÍ SVĚT POZITIVNÍHO STAVU

**(2)
NAROZENÍ, SMRT, VZKŘÍŠENÍ, ZNOVUZROZENÍ, TRANSFIGURACE A
TRANSFORMACE V ZÓNĚ VYMÍSTĚNÍ A NA PLANETĚ NULA**

A) ZÓNA VYMÍSTĚNÍ

B) PLANETA NULA

1) NEGATIVNÍ BYTOST PLANETY NULA

2) POZITIVNÍ BYTOST PLANETY NULA

3) PRAVÝ LIDSKÝ TVOR PLANETY NULA

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)